

линитѣ. — Слѣдъ това баща му стана, влѣзе въ другата стая и слѣдъ малко донесе една книга. Иванчовий баща разгърна книгата и показа картинката.

— Ей-и-и-и!... Нима това е маслиново дърво?

— Да, такова е.

— Гледай колко дебело дънище има! То трѣбва да е много старо дърво.

— Разбира се.

— Какво правѣтъ тѣзи хѫра на дървото?

— Не се ли сѣщашъ?

— Да, да! Сѣтихъ се; тѣ брусѣтъ маслинитѣ, а пѣкъ ей-тѣзи, които сѣ на земята, ги берѣтъ.

— Тате, ами това каче защо имъ трѣбва?

— Да прѣнасятъ съ него маслинитѣ.

— Ехъ, че пѣкъ ядѣтъ берачитѣ маслинки!

— Не, лъжешъ се Иванчо. Тѣ не кусватъ даже отъ тѣхъ.

— Че защо? — Запрѣтено ли имъ е?

— Не имъ е запратено, но маслинитѣ, които сега берѣтъ не сѣ за ядене — не сѣ сладки.

— А какъ ги правѣтъ вкусни за ядене?

— Какъ ли? Слушай! Като ги берѣтъ, турѣтъ ги въ голѣми каци, като нареждатъ единъ пластъ маслини, единъ пластъ солъ. Нѣкои ги турѣтъ въ саламура (солена вода). Така осолени, маслинитѣ стоѣтъ отъ единъ до два мѣсеца до като умекнатъ и станѣтъ за ядене. Послѣ това изнасятъ ги да ги продаватъ.

— Тате, слушалъ съмъ, че дървеното масло (зехтиня) го правили отъ маслини, истина ли е?

— Да, истина е. Слушай да ти раскажа сега пѣкъ за него:—Маслинитѣ, като прѣстоѣтъ въ солената вода въ кацитѣ, както ти расправихъ по напредъ, турѣтъ ги да се мѣлѣтъ въ нарочно направени за тѣхъ мѣлници (воденици). Смлѣнитѣ маслини ставатъ на каша. Тѣхъ ги турѣтъ въ чисти човали и ги истисковатъ съ *прѣсса* (менгемя). Като завъртѣтъ менгемята, маслото захваща да тече. Въ сѣщото врѣме го раздѣлятъ на